

இத்காரசி சுருக்கமும்
காலநிபுண விளக்கமும்.

நூதனவித்காசம்.
ஐந்தாம் சார்லஸ்.

இக்காலத்தில் கீழ்த்திசையிலுள்ள கிரேக்க இராச்சியமொழிந்துபோனபடியால் துருக்கர் கொண்டைநாட்டிலேப்பில் நகரத்தையும் எழிறியற்றிக் சமுத்திரம்வரைக்குமுள்ள கிரேக்க தேசத்தையும் சில பிரதான தீவுகளையும் சுதந்திரத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கீழ்த்திசையிலே மோகல்தார்த்தாரென்னுந் தேசத்தார்தங்கள் சேர்ப்புகளாகிய செங்கில்கானும் தமர்லெனென்னும்பெயர்பெற்றதை மர்பேரும் செய்த பிரயத்தனத்தினால் சகல புராண இராச்சியங்களிலும் அதிக வசாலமாய் தொடர்ந்த இராச்சியம் காலக் கிரமத்திலே வெவ்வேறு சுயாதீன ராச்சியங்களாகப் பகுக்கப்பட்டிருந்தது. சீன தேசமோ தார்த்த இராச்சியத்தாரின் கீழ்ப்பட்டிருந்தது.

இந்தக்காலத்தில்ஐரோப்பாக்கண்டத்திலே கல்விப் பயிற்சி கிரமம் கிரமமாக அதிகரிக்கத் தொடங்கிற்று. புத்தகங்களை அச்சிற் பதிப்பிக்கும்விதத்தை, துசாசமும் ஆண்டு தெரியப்பட்டுச் சகல மனிதருடைய இகபரப் பிரயோசனங்களுக்கும் உபயோகமாய்ப் பலிக்கத் தொடங்கி இந் நாள் வரைக்கும் யாவரும் வியக்கத்தக்கதாகச் சித்தியாய் வருகின்றது. இத்தாலி தேசத்தில் லேயோனார்டோ டெவிஸ்சை, மயிக்கல் அங்கிலோ, மப்பேயல், தயிற்றியன், கொந்சியோ முதலிய வர்களுடைய சாமர்த்தியத்தினால் பிரதிமாவித்தை, சித்திரவித்தை, கிரக நிர்மானவிதையென்னுமிந்தத் தொழில்கள் மிகவும்திகமாகத் தேர்ச்சிபெற்றன.

இந்தக் காலவகுப்பில் நிகழ்ந்த எல்லா நூதனங்களிலும் கொலம்பஸ் என்பவன் அமரிக்கா தேசத்தைக் கண்டு பிடித்த சமராசாரமே முக்கியமாயிருக்கின்றது. இதனால் ஐரோப்பா தேசத்தாருக்குத் தெரியாமல் மறைந்திருந்த ஓர் நவலோகம் வெளிப்பட்டது.

யுகம். சதாப்தம்.

இந்தச் சதாப்தத்தினரம்பத்திலே ஐரோப்பா தேசத்தார் யாவரும் புதிதாக வெளிப்பட்ட தேசமாகிய அமெரிக்காவையும் அதற்குச் சேர்ந்த தீவுகளையும் பார்த்து அவைகளினால் வரும் லாபத்தை அபேட்சித்த காலத்தில் நவமாய்த் தோன்றிய மதத் திருத்தத்திற்கேதுவான வேத்யுபதேசங்கள் பரம்புவதற்கும் இராசரிக்கம் திருந்துவதற்கும் அடுத்த பிரயத்தனங்களிலே முயற்சியாயிருந்தார்கள்.

இந்தச் சதாப்தத்தினரம்பத்திற்குள்ளே ஸ்பாகான் தேசத்தில் இராசாவாகிய சார்லஸ் சார்டர் தேசத்துக்கு ஏகாதிபதி

HISTORY AND CHRONOLOGY.

MODERN HISTORY.

FIFTH ERA.—CHARLES V.

This era finds the Greek or Byzantine empire extinct, and the Turks in possession of Constantinople, and of Greece, to the shores of the Adriatic, with the most considerable islands. Further to the eastward, a great empire had been established by the Mogul Tartars; which had, particularly under two chiefs, Zengis Khan, and Timour Beg, or Tamerlane, embraced a larger extent of territory, than any of the great empires of antiquity; but which, at this era, was broken up into a number of independent sovereignties. China was under the dominion of a Tartar dynasty.

Literature had begun to advance, with a steady and rapid pace over Europe. The art of printing had been discovered about the year 1440, and was now beginning to assume that influence over human affairs, which has been so wonderfully developed in the present day. Statuary, printing, and architecture, had reached their highest excellence in Italy, under Leonardo da Vinci, Michael Angelo, Raphael, Titian, Corregio, and others.

But the most remarkable, as well as the most important feature in this era, was the recent discovery of America, by Columbus; by which a new world that had been hid from the inhabitants of that portion of the globe, which we have hitherto been contemplating, was unfolded to them.

SIXTEENTH CENTURY.—In the beginning of this century the eyes of all Europe were turned towards the newly discovered continent of America and its islands, till their attention was called off by a new object of a different description, namely, the dissemination of the doctrines of the Reformation, followed by the struggle for civil liberty that immediately ensued.

Towards the commencement of this century, Charles, king of Spain, was elected emperor of Germany, and being an able and ambitious prince, he made use of his great power to attain the supreme influence in Europe. He was steadily resisted by Francis I. of France. After an active enterprising reign, in the latter part of which he met with many disappointments, he at length resigned his crown, and retired into private life.

This century is celebrated in English history, chiefly by the reign of Elizabeth, the attempt of Philip of Spain to subdue England, and the total destruction of his fleet, which he had boastfully called the Invincible Armada.

SEVENTEENTH CENTURY.—This century is marked by the struggle between the popular party in England and the kings of the Stuart family. Charles I. had imbibed higher ideas of royal prerogative than the people were disposed to submit to; and after various attempts on his part to establish an independent undefined right of taxation, which was steadily resisted, the contest broke out into a civil war, and the result was, that Charles was defeated and beheaded, and a kind of republic established, with a protector, who, in fact, possessed all the authority of royalty. On the death of Cromwell, the protector, the people of England were disposed to return to their former monarchical Government, and Charles II. the son of the former Charles, was restored to his hereditary dominions. On his death, James, his brother, succeeded him; but manifesting a disposition to exercise the absolute authority which had been claimed by the first Charles,

யாய் ஏற்படுத்தப்பட்டான். இவன் வலிமைபெற்றவனும் பராக்கிரமப் பிரியனுமாயிருந்தபடியால் ஐரோப்பாக்கண்டமெங்கும் தனது தத்துவஞ் செல்லும்படி வகை தேடினான். பிராஞ்சு தேசத்து ராசாவாகிய முதற் பிராஞ்சிஸ் மிக வலிமையுடன் அவனை எதிர்த்தான். அப்படியிருந்தும் அவன் மிகுந்த ஊக்கத்துடனிராச்சியம்பண்ணிவந்து இறுதியில் அனேக விக்கினங்கள் நேரிட்டபடியால் தனிராச்சியத்தைப்பரித்தியாகம்பண்ணினான்.

அங்கிலோ தேசத்தை இலிசபேத்தென்னுமிராசாத்திபரிபாலனம் செய்ததும் ஸ்பாகான் தேசத்திராசாவாகிய பிலிப்பு அங்கிலோ தேசத்தைத் தன் கீழ்ப்படுத்தும்படி பிரயத்தனம்பண்ணினதும் இவன் வீம்புபற்றி யாவராலும் செய்க்க முடியாத பாளயமென்று பெயரிட்ட கப்பற் சேனை அழிந்துபோனதுமாகிய இக்கதனைகள் இந்தச் சதாப்தத்தில் நிகழ்ந்தவென்பது அங்கிலோ தேசச் சரித்திரத்திற்கெரியவரும்.

யுகம். சதாப்தம்.

இந்தச் சதாப்தத்தில் அங்கிலோ தேசத்திலே இருந்த பிரசாதிபத்தியத்தார் ஸ்ரீவர்த்தென்னும்வமிசத்திலுள்ள இராசாக்களை மிகவும் விரோதித்தார்கள். முதற் சார்லஸ் என்னுமிராசன் மிகுந்த ஆக்கிரமத்துடன் தனது இராச தத்துவத்தைச் செலுத்த வகைதேடினபொழுது பிரசைசன் அதற்கினங்காதிருக்க அவன் தன் சனங்களினுத்தரவில்லாமல் தன்னிஷ்டத்தின்படி வரிப்பணம் வலோற்காரமாய் வாங்கப் பிரயத்தனஞ் செய்ததினால் அவனுக்கும் அவன் குடிசனங்களுக்கும் யுத்தம் நடந்தது. அந்த யுத்தத்திலே சார்லஸ் என்பவன் தோற்றுத்தாழ்ச்சியடைந்து சிரசுசேதனம்பண்ணப்பட்டான். அதற்குப் பின்பு இராச தத்துவத்தைக்கொண்டொரு பிரசாதிபத்தியகாரனேற்படுத்தப்பட்டான். பிரசாதிபத்தியகாரனாகிய குரோம்வேலென்பவன் காலஞ் சென்ற பின்பு சனங்கள் முன்னிருந்த இராசாதிபத்தியத்தைத் திரும்ப நிலைப்படுத்துகிறதற்குச் சித்தமுள்ளவர்களாகி மரித்த சார்லஸ்குடைய மகனாகிய, உம். சார்லஸ் தனது சுதந்தரமாகிய இராச்சியத்திற்குத் திரும்பிவரச் செய்தார்கள். அவன் காலஞ்சென்ற பின்பு அவன் தம்பியாகிய யேம்ஸ் என்பவன் சிங்காசனத்தில் ஏறி முதலாம் சார்லஸ் முன்னே வலோற்காரமாய் ஏகாதிபத்தியத்தைக்கொண்டானாகை செய்தது போலச் செய்யத் துணிந்தபடியினால் சிங்காசனத்தில் நின்று தள்ளுண்டான்.

அதற்குப் பின்பு யேமஸ் அரசனுக்கு மருமகனும் அவனுடைய மூத்தமகனான வாகம்பண்ணினவனுமாகிய பிறிசு ஒரென்சு என்னும் பெயர்பெற்ற வில்லியமென்பவன் இராசாவானான். இவ்வீதமாய் உண்டான ராசபரிவர்த்தனம் அந்நாள் முதல் இந்நாள் வரைக்கும் ஐரோப்பா அமெரிக்கா என்னும் கண்டங்களில் நிகழ்ந்துவருகிற இராச்சியபரிபாலனத்திற்குத் தந்திற்றுக் காரணமாயிருந்தது.

இந்தச் சதாப்தத்தில் ஐரோப்பாக்கண்டத்திலுள்ள சுவீடன் தேசத்து ராசாவாகிய கொஸ்தேவசு எடோல்வசு சேர்மனி தேசாதிபதிக்கு விரோதமாக ஓர் புத்தத்தை நடப்பித்தான். கொஸ்தேவசு என்பவன் தான் எதிர்த்தமகா ரிபுண சேனாபதிகளை வெற்றிகொண்டு, தூசூராக உம். வருஷம் லுத்சன் என்னுமிடத்தில் கொலைசெய்யப்பட்டான். அவன் மாய்ந்த அந்த புத்தத்திலும் அவன் சேனைகள் செயற்கொண்டார்கள். இந்தச் சதாப்தத்தில் பிரான்சு தேசாதிபதியாகிய, மசம். லூவசு வாழ்த்திருந்தான். அவன் ஆண்ட காலத்தில் பிரான்சுக்காரர் மிகக் கல்விப் பயிற்சியடைந்திருந்தார்கள்.

இக்காலத்தில் ஐரோப்பாக்கண்டத்தின் கீழேயுள்ள தருக்கர் கிறிஸ்து மார்த்துக்கத்தாருடைய வதிபத்தியங்களை நெருக்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய சேனைகள் வியன் என்னும் நகரத்தைச் சேர்ந்துபொலந்தேசத்திராசாவாகிய யோன் சோப்பஸ்கி என்பவரைச் சூல் வியடைந்தார்கள்.

இப்படி ஐரோப்பாக்கண்டத்தின் தென் புறங்களிலுள்ளவர்கள் நடந்துவருங்காலத்தில் வடபுறங்களிலுள்ள தேசத்தாரைச் சீர்ப்படுத்தி வதற்கேதுவான அபிபத்தியம் தோன்றியிருந்தது. பதினெட்டாம் சதாப்தத்தில் ஆரம்பத்துக்கு முன் ஐரோப்பாக்கண்டத்திலுள்ள இராச்சியத்தாருக்குத் தெரியாத உறுஷியவி ராச்சிய மிக்காலத்திலே வெளிப்பட்டது. இந்த இராச்சியம் பரம கர்த்தருடைய விசேஷித்த அனுக்கிரகத்தினால் மகத்துவமானவன் என்று பெயர்பெற்ற பீற்றரென்பவன் மூலமாய் மேன்மையடைந்தது. மகத்துவம் பொருந்திய இந்த இராசா, தூசூராக உம். வருஷம் சிங்காசனத்திலேறினான். இவன் தன் தேசத்தை யுயர்த்திச் சீர்ப்படுத்திவதற்கு மறு தேசங்களிலே சருவிக் கொள்ளாமல் தன் சுய தேசத்திலே நல்லொழுக்கத்தையும் உபயோகமான தொழில்களையும் கல்வியையும் நிலைப்படுத்திவதற்கு வகை தேடினான்.

இந்தச் சதாப்தத்தில் ஆசியாக்கண்டத்தில் தார்த்தாரர் திரும்பச் சீன தேசத்தைச் சருவிக் கொண்டு அந்தப் பெரிய இராச்சியத்தில் ஓர் புதிய இராச வமிசத்தை ஏற்படுத்தினார்கள்.

he was forced to abdicate the throne; and William, Prince of Orange, who had married the eldest daughter of James, and was also his nephew, was called to it. This revolution led the way to those struggles for liberty which have since taken place in America and Europe, and which have not yet subsided.

On the Continent of Europe, this century is celebrated for the wars waged by Gustavus Adolphus, the Swedish monarch, against the emperor of Germany. Gustavus baffled the ablest generals of the empires, gained several battles, till, at the battle of Lutzen, A. D., 1632, he was slain, although his troops gained the victory. This century is also celebrated for the reign of Louis XIV. of France, which may be regarded as the Augustan age of French literature.

In the east of Europe, the Turks were pressing upon the Christian states. Their armies had advanced to the neighbourhood of Vienna, where they were defeated by John Sobieski, king of Poland.

While the southern parts of Europe were thus occupied, a power was rising in the north, which was destined to produce important changes in its social state. Russia, which had scarcely been felt or even heard of, in European politics, till towards the beginning of the eighteenth century, now began to emerge from its obscurity. This empire may be said to owe its existence, under Divine Providence, to the extraordinary enterprise of Peter, more justly called the Great than many of those who have obtained that title, and who ascended the throne of Russia, A. D. 1682. The measures which he adopted for raising his country to eminence, were not conquest; but the introduction into his dominions of civilisation, and of the arts and sciences.

In Asia, the Tartars again overran China, and commenced a new Tartar dynasty on the throne of that vast empire.

THE LETTER WRITER.

LETTER XXVI.

The Young Lady's Answer.

HONOURED MADAM,

I received your letter, and when I considered your reasons for writing, I thankfully acknowledge you my friend. It is true I have been at those public places you mention, along with Mr. Lovelace, but was utterly ignorant of his real character. He did make me proposals of marriage, but I told him I would do nothing without my father's consent. He came to visit me this morning, when I told him that a regard for my reputation obliged me never to see him any more, nor even to correspond with him by letter, and you may depend on my adhering to that resolution. In the mean time I return you a thousand thanks for your friendly advice. I am sensible every young woman ought to be careful of her reputation, and constantly avoid such dangerous company. I shall leave London in about six weeks, and will call to see you after I have been at my father's.

I am, honoured Madam,
Your affectionate niece.

LETTER XXVII.

From a Young Gentleman in the English Factory at Lisbon, to his Sister in London.

DEAR SISTER,

I am extremely obliged to you for the kind present by the last packet, and very glad to hear of your marriage with Mr. Bale. I am very well settled in the factory, and the gentlemen treat me with the greatest indulgence. We have often been told by our worthy father that popery is little better than paganism, and I find it to be true ever since I settled in this city, where ignorance, superstition, and even idolatry, seem to reign in the most sovereign manner; and that dreadful tribunal, the inquisition, exercises such an unlimited authority over both the bodies and consciences of every person, that none dare utter their sentiments with freedom. We see little else in the streets, beside the processions of priests and monks: nor any other public representations, except the barbarous diversions of bull-fights, and the horrid practice of burning those unhappy people called heretics; whose greatest fault is often no more than speaking a word disrespectfully of the priests, or being absent one day from mass. Happy are you, dear sister, to live in a land of liberty: I long to see you again, but the necessity I am under of acquiring a perfect knowledge of my business, obliges me to dispense with many things, in their nature disagreeable.

I shall be glad to hear often from you, and that you may go on in a course of uninterrupted prosperity and happiness, is the constant prayer of

Your affectionate Brother.

சகலவித காசித விளக்கம்.

உசும். காசிதம்.

அந்தப்பெண்ணினுத்தாம்.

கனம்பொருந்திய அம்மா,

உங்கள் காசிதமெனக்கு வந்துசேர்ந்தது. அதை எழுதும்படி உங்களுக்குண்டாயிருந்த நியாயங்களை நானுலோசிக்கும்ளவில், நீங்களேன்பேரில் வேகுதயவுள்ளவர்களேன்பதை நன்றியறிந்த தன்மையோடங்கிக்கிறேன். லவ்லேசு துறையுடனே நீங்களேழுதிய அந்தப் பகாங்கமானவிடங்களுக்கு நான் போயிருந்தது மெய்யே. ஆனால் உண்மையான அவர் நடக்கையெனக்கேவ்வளவுநீ தேரியாது. கலியாணம்பண்ணிக்கொள்ளுகிறேனென்று அவரென்னுடன் பேசினதற்கு என்றகப்பன் சம்மதம்ல்லாமலொன்றுஞ் செய்யேனென்று அவருக்குச் சொன்னேன். இன்று காலமே அவரெனக்க காணவந்தார். அப்போது நானென் கீர்த்தியைக் காப்பாற்றுவதற் பொருட்டு இன்யொருபோது உம்மைப்பாராமலும் உம்முடன் காசிதசம்பந்த முதலாக வைத்துக் கொள்ளாமலும் மிருக்கவேண்டியதென்றவருடன் சொல்லிட்டேன். இந்தப் பிரதிக்கணயின்படி நடப்பேனென்று நீங்கள் நம்பவேண்டியது, நீங்களேழுதிய அன்பான புத்திக்காக வங்களுக்குகாயாம் வந்தனது சொல்லுகிறேன், வாலியப்பெண்களெல்லாம் தங்கள் கீர்த்தியின் பேரிலேச்சீர்க்கையாயிருந்து இப்படிப்பட்ட துஷ்ட சகவாசத்தை யெப்போது மொழிக்க வேண்டியதே யென்றெனக்குத் தெரியும். ஆறுவாத்துக்குள்ளே லண்டனை விட்டு என்றகப்பனார் விட்டுக்குப்போனபின்பு உங்களைப்பார்க்கவருவேன். இப்படிக்கு, கனம்பொருந்திய அம்மா உங்களன்புள்ள பெண்ணாகிய இன்னான்.

உசும் காசிதம்.

லிசுபோனிலே இங்கிலீசுகாரருக்குச் சாக்குக்கூட்டும் இடத்திலிருந்த ஒரு கனவான்பிள்ளை லண்டன்லிருந்த தன்றமக்கைக்கேழுதியது.

அன்புள்ள தமக்கையாரே,

கடைச்சிக்காசிதச் சிப்பத்துள் நீ அன்புவைத்தனுப்பிய வேதமதிக்காக உனக்கு மிகவும் நன்றியறிந்திருக்கிறேன். அன்றியும் நீ பேல்துறையை விவாகம்பண்ணிக்கொண்ட செய்திகேட்டெனக்கு மிகவுஞ் சந்தோஷமாயிருக்கின்றது. சாக்குக்கூட்டும்வலிடத்தில் மிக சேமமாய் நான்வைத்திருக்கிறதும்ல்லாமல் இங்கிருக்குந் துறையெனென்னை மகா தயவுடன் நடப்பிக்கிறார்கள். பாப்புமதழம் விக்காகவணக்கமுமொன்றுதானென்று யோக்கியமுள்ள நமது தகப்பனார் பலமுறை சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். அது நான்நதப்பட்டினத்தில் வந்துசேர்ந்த நாளமுதற்கொண்டு எனக்கு மெய்யாயிருக்கின்றது. ஏனெனில் இங்கு முடத்துவழம் அக்கியானமல்லாமல் விக்காகநாதவையுங்கூட மகா பெலமாகக் குடிக்கொண்டிருக்கின்றன. மேலும் ஆயாச்சியென்னும் பயங்கமான நீதியிடத்திலிருப்பவர்கள் மற்றவர்களுடைய தேகத்தின் பேரிலும் மனத்தின்பேரிலுஞ் செலுத்தும் வறையற்றவதிகாத்தைக்குறித்து இவர்களில் யாருந் தங்களுக்குத்தோன்றும் அப்பிராயத்தைத் தாணாமாக வெளியிற் சொல்லத் துணியாமலும்ருக்கிறார்கள். தேருக்களிலே தருக்கள் சன்னியாசிகளுடைய புறப்பாடுகளும் ரிஷபங்களைச் சண்டைக்கு விட்டுப்பார்க்குந் துஷ்டவினையாட்டுகளுந் தருக்கவா மரியாதையில்லாமல் ஒருவார்த்தை சொல்லியதும் ஒருநாள பூசைக்கு வாநாதிருந்ததுமேயன்றி வேறொருபெருந் குற்றமில்லாத பதிதென்னுந் நிரப்பாக்கியணைக்கொளுத்துந் கோடிய வாடிக்கையுந்தவிர மற்றென்றையுந் காணும். அன்புள்ள தமக்கையாரே இச்சையின்படி இருக்கத் தகுந் நாட்டில் நீயிருப்பதற் பாக்கியவதியே. மறுபடி உன்னைப்பார்க்க எனக்காசையாயிருக்கின்றது. ஆனாலென் றெழிலைப் பரிஷக்காரமாகக் கற்க எனக்குண்டாயிருக்கும் அவசியமானது இயற்கையிற் பிரியமில்லாத அனேக காரியங்களை ஏழிக்கவேண்ண உடன்படுத்துகின்றது.

அடிக்கடியின் செய்தி கேட்பதெனக்குச் சந்தோஷமாயிருக்கும். நீ என்றைக்கும் மாறாத செல்வழம் பாக்கியழம் அனுபவிக்கவேணுமென்றே எந்நாளும் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இப்படிக்கு உன்றம்பியாகிய இன்னான்.

ஆத்தம நீண்ணாயர்.

[Child's Book on the Soul.]

மகம். சல்லாபம்.

மகம் பக்கத்தல் நீன்று.

ம. திறே அழவுஞ் சிரிக்கவுங்கூடாது.

தாய். கூடாது, மைந்தா; அதனுணர்

வுகளுக்கும் உன்னுடைய உணர்வுகளுக்கும் மிகுந்த வேற்றுமையுண்டாம். புதிய சித்திரப்படங்களையும் புத்தகங்களையும் பார்க்கவும் வாசிக்கவும் நூதன காரியங்களைக் கண்டாச்சரியப்படவும் நூதன புத்தகங்களைக்கண்டு அறிவாகராகவும் நான் எனது பருவ காலத்தில் எவ்வகைத் தொழிலையிற்றுவேனோவென்று யோசிப்பதும் உனக்குப் பிரியமல்லோ இவைகளிலெதுவையாகினுந் திறேக்குப் பிரியமுண்டோ இல்லையோ நீயே எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து எவ்வாறுக்கும் பிறருக்கும் உரிமை காட்டி நன்மையைச் செய்து அவர்களுக்குப் பிரியம்வரப்பிரயாசப்படும்பொழுது நீ மிகுந்த சந்தோஷத்தை அனுபவிப்பாயென்று நினைக்க விரும்புகிறேன்.

உனக்கு ஏற்ற வயசிலே நீ பிறருக்கும் மிகுந்த நன்மை செய்யவும் அனேகரை வைத்துத் தாபரிக்கவுந் தீர்மானித்திருக்கிறாயென்று நம்புகிறேன். ஆகிலும் இப்படிப்பட்ட நினைவுகளிலும் உணர்வுகளிலுமொன்றாவது திறேக்குண்டோ? அதில்லை.

ம. அம்மா, நமது திறேக்கு நான் எவ்வளவு வேற்றுமையாயிருக்கிறேனென்று அதிகமாகியிருக்கக்கண்டிடுகிறேன்.

தா. அன்றியும் மைந்தா, உனது சிநிய நாய்க்கு ஒவ்வாத இன்னும் பலபல விஷயங்களைப் பற்றிச் சொல்லிக் காட்டவேண்டுமென்றால் கால தாமசமாகும். ஆயினும் திறேக்குள்ளிருந்து நினைக்கத்தக்க வஸ்து உனதாத்துமாவுக்கு மிகவுங்கீழ்த்தரமான தென்றெண்பிக்க உனக்கு நானிர்தமட்டும் சொல்லவந்த நியாயங்களே போதுமென்று நம்புகிறேன்.

ம. என்னவிதமாகிலும் ஒரு ஆத்துமா திறேக்குமுண்டோ?

தா. அதற்கொரு ஆத்துமாவிருந்தாலும் அது உனதாத்துமாவுக்குச் சரிவந்ததல்ல. மிருகங்கள் பறவைகள் மச்சங்களென்றவைகளின் ஆத்துமாவுக்கொப்பாயிருக்கும். அதற்கு ஆத்துமாவென்னும் நாமம் ஸ்தாபிப்பது நியாயமோவென்று சந்தேகப்படுகிறேன்.

ம. அப்படியானால் அதற்கு எந்தப் பெயரைத்தான் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்?

தா. அதற்குத் தகுதியான பெயரின்றென்றெனக்கு விளங்கவில்லை. மிருகங்களிலே சிந்திக்கிற வஸ்துவாயிருக்கின்றது. ஆகிலும் அதற்குப் பெயரில்லை.

ம. அம்மா, ஒருநாள் யோவானென்னும் என் சிநிய தகப்பனார் யானைகளைப் பற்றிச் சில கதைகளைச் சொன்னார். மற்று மிருகங்களைப் பார்க்கிலும் அவைகள் புத்தியுள்ளவைகளென்று நினைத்துச்சொன்னார்.

CHILD'S BOOK ON THE SOUL.

DIALOGUE XI.

[Continued from page 163.]

R. Mother, Tray cannot laugh or cry.

M. No, my son; *his feelings are very different from yours.* You are pleased with looking at new pictures, reading new books, and seeing new things, and having new thoughts, and getting knowledge, and thinking what you will do, when you grow up to be a man. Tray is not pleased with any of these things.

I hope, you feel the most happy, when you obey me, and think that you are a good boy, and are kind to Eliza, and to others, and try to do them good, and to make them happy. And, I hope, you intend, when you grow older, to do a great deal of good to others, and to make a great many people happy. Now, Tray does not have any thoughts or feelings like these.

R. I see, mother, more and more, how different I am from Tray.

M. Yes, my son; and if I had time I could tell you many other things in which you are very unlike your little dog. But I have said enough, I believe to shew you that *the something inside of Tray which thinks, is very different, indeed, from your soul.*

R. Mother, has Tray any soul at all?

M. If he has a soul, Robert, it is not like a human soul. It is such a soul as beasts, and birds, and fishes have. I hardly think we ought to call it a soul.

R. What ought we to call it, mother?

M. I do not know, my son, exactly what to call it. It is *the something in beasts which thinks,* but there is no name for it.

R. Mother, uncle John told me, once, several stories about an elephant, and he said he thought elephants knew more than any other kind of beasts.

M. They seem to know a great deal, Robert.

R. Suppose, mother, you should take an elephant when he is very young, and have somebody to teach him all the time, could he ever learn so much as a man?

M. No, my son, if ever so much pains should be taken with him, till he was fifty years old, he would not know as much as your little sister does now. A little child, if he is well taught, will grow wiser and wiser, every day that he lives, and when he becomes a man, he will know more than all the elephants, and all the beasts in the world.

R. Mother, how much can a man learn?

M. I cannot tell you, Robert,—*your soul* can keep on learning and gaining knowledge as long as you like. You think I know a great deal, but there are some persons that know ten thousand, thousand times as much as I do.

R. Mother, I wish I knew *as much* as you do. I begin to think, how glad I ought to be, that I am so different from the beasts, and that I have a soul which can do so many wonderful things. If I were like Tray, I should feel very sorry. But, I have a soul, and I hope I shall be a wise and a good man.

I hope so, too, said Mrs. Stanhope;—and then they left the garden, and went into the house.

தா. மைந்தா, அவைகள் அதிக புத்தியுள்ளவைகளாகத் தோன்றுவதுமாத்திரந்தான்.

ம. ஒரு சிநிய யானைக் குட்டியைப் பிடித்து இடைவிடாமல் அதைப் படிப்பித்து வந்தால் ஒரு மனிதன் படிக்கக் கூடிய அளவு அதவும் படிக்குமா?

தா. கூடாது, மைந்தா; அதற்கு அன்பது வயதாகுந்தேனும் அதைப் படிப்பிக்க ஒருவன் எவ்வளவு பிரயாசப்பட்டாலும் இப்பொழுது உன் இனைய சகோதரி படித்தறிந்த தெவ்வளவோ அவ்வளவு தானும் அறிமொட்டாது. ஒரு சிறு பிள்ளையை நன்றாயுணர்ந்தினால் அனுதினமும் படிப்பிற்றேறி மனிதனாகும் பொழுது பூமியிலிருக்கிற சகல யானைகளையும் மற்றெல்லா மிருகங்களையும் பார்க்க அதிக கல்விமாலானே.

ம. அம்மா, ஒரு மனிதனைந்தமட்டும் படிக்கக் கூடும்?

தா. மைந்தா, எந்தமட்டும்மென்று நான் சொல்லப்போகாது; உன்னுத்துமாவுள்ளையெனமட்டும் அதிகமாகியிருக்கப்படித்துவந்தாலும் இன்னும் புதிய அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடும். நான் மிகவும் அறிந்திருக்கிறேனென்றெண்ணுதே என்னிலுந் கோடா கோடிப் பங்கு அதிகமாயறிந்தவர்களுமுண்டு.

ம. அம்மா, நீர் அறிந்தமட்டும் நானும் அறிந்தாற்போதும்; மனூடாத்துமா மிருகங்களுக்கு மிகவுஞ் சிரேஷ்டமாயிருக்கிற படியாலும் நானெவ்வளவு ஆனந்த சந்தோஷத்தை அடையவேண்டுமென்று யோசிக்கத் தொடங்கிறேன். மிருகமாகிய திறேயைப்போற் பிறவாமல் உயர்ந்த ஆத்துமாவையுடைய மனூஷியிருக்க ஆசைப்படுகிறேனென்றான். உனக்கப்படியே உண்டாவதாகவென்று நானும் ஆசைப்படுகிறேன். பின்புதோட்டத்தை வட்டு நீங்கித் தங்கள் மாளிகைக்குச் சென்றார்கள்.

BRIEF HISTORICAL VIEW OF CEYLON.

இலங்கைச் சரித்திரத்தின் முன்றுங்காண்டம்.

(Continued from page 164.)

கண்டியாரே நீங்கள் தானே தவணுகுறித்துக்கொண்டீர்கள்; அறியாமல்தவணை போட்ட நீங்களோ, பாக்குக்கொடாதிருந்தால் அதன் பெறுவிலையைக் கொடுக்கென்று இங்கிலீசுகாரர் நியாயம்பேசினார்கள். இதற்குந் கண்டியில்காரரிடங்கொடுக்கவில்லை. இவ்விதமாய்த் தாங்கள் புத்தத்துக்கு ஆயத்தம் பண்ணித்தீருமளவும் இங்கிலீசுகாரரைத் தாக்காட்டிக் கொண்டீர்கள். கடைசியிலே இங்கிலீசுகாரர் கண்டிக்குப்படையெடுத்துப்போனார்கள். இவர்கள் கொழும்பிலிருந்து ஒரு பகுதியாயுந் திருக்கோணமலையிலிருந்து தொரு பகுதியாகவும் போனார்கள். இவர்கள் சேர்ந்தவுடனே இராசாவும் அதிகாரியுமாக உணரைத் தியிட்டுப்போட்டுக் கண்டியை விட்டொளித்தோடினார்கள். இங்கிலீசு சேனை ஊரில் நெருப்பை

த் தணித்த பிற்பாடு கண்டியிற் படைசேனை நாலு பக்கத்திலும் வந்து அவர்களைச் சூழ்ந்தபோது, அவர்களைச் சின்னப்பின்னம்பட இங்கிலிசுச் சேனைகள் முறியடித்துத் தூரத்தினூர்கள். இங்கிலிசுப் படை சேனைகள் கண்டியிலேயிருந்தபொழுது வெகு முறையுங் கண்டியிற் சனங்கள் அவர்கள் மேல் வந்துவந்து சருவினூர்கள். இங்கிலிசுகாரர் எல்லா வேளைகளிலுஞ் சித்தியுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். சேனாபதியாகிய மெக்டொளவேல் கண்டிக்குப்போயிருந்தபொழுது, அந்தவிரசாவுடன் பேசிச் சமாதானமாகிக்கொள்ளவரும்பி இராசாவைக் கேட்க அவன் பேசிக்கொள்ளச் சம்மதித்தும் பிற்பாடு தான் துன்பமாயிருக்கிறபடியாற்பேசிக்கொள்ளக் கூடாதென்று மாயம்பண்ணினான். சேனாபதியும் வருத்தமாயிருந்தபடியாற் கொழும்புக்குத் திரும்பிவிட்டார்.

அந்நேரத்திலே வேறொரு பட்டாளம் திருக்கோண மலைக்குப் புறப்பட்டுப்போனது. ஆனாலும் இவர்கள் சத்தகொறியென்ற தேசத்தையும் வேறுசில பகுதிகளையும் பிடித்துக்கொண்டார்கள். இரண்டு பிரிவாய்ப்போனவர்களை விட்டு மற்றவர்கள் கண்டியிலிருந்தார்கள். கறுநல்வாரிவெட்டுத் தலைமையாயிருந்தான். சேனாபதி புறப்பட முன்னமே தங்கள் வெற்றியை நிலைப்படுத்துகிறதற்கான ஏதுக்களைப்பண்ண வேண்டுமென்று நினைத்துக் கண்டிக்கு வடகிழக்காய், கருமயில் தூரத்திலே மெக்டொளவேல் என்ற கோட்டையைக் கட்டினான். கண்டியிலிருந்து கொழும்புக்கரைவாசி வழியிலே இடம்படினியைபென்ற இடத்திலே வேறொரு இராணுவக்கோட்டையையும் கட்டினான்.

நோது மகராசாவும் வெற்றிகொள்ளப்பட்ட நாடுகளைப் பார்த்துச் சந்தோஷப்பட்டிக் கொழும்புக்குத் திரும்பிவிட்டார். கறுநல்வாரிவெட்டும் இன்னுஞ் சிலரும் வியாதியால் வருத்தப்பட்டபடியால் கொழும்புக்குத் திரும்பிவிட்டார்கள். மெக்டொளவேல் திரும்பவும் வைகாசி மாசம், உருந் தேதி கண்டிக்கு வந்தார். கொஞ்ச நாள் அங்கே இருந்து பின்பு துன்பக்காராயிருந்த சேவகர்களைக்கூட்டிக்கொண்டு மேசர் டேவியையும் வேறு சில சிப்பாசிமாரையும் கண்டியிலே விட்டுக் கொழும்புக்குத் திரும்பி, ஜூனி மாசம், உ0. தேதி வந்துசேர்ந்தார். பின்னும், உசந். தேதியிலன்று முதலாம் அதிகாரி அங்கே இருந்த இங்கிலிசுச் சேனையின் மேல் விழுந்தான். மேசர் டேவியென்பவர் அங்கே உண்டான உடம்படிக்கையினிமித்தம் தான் இருந்த கோட்டையை விட்டுப் பயப்படாமல் வெளிக்கிட்டார். அவருடன் கூடவருந்த எல்லாச் சனங்களையுங்கொன்றுபோட்டார்கள். கோட்டைக்குள்ளிருந்தவர்கள் எல்லாருக்கும், ஐந்து ஆறு மாசத்துக்குப் பொதுமான போசனங்

கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் இருந்த கோட்டையும் அரணாயிருந்தது. இங்கே நடந்தவைகளைக் குறித்தறிந்து திருக்கோண மலையிலிருந்தொரு பட்டாளங் கண்டிக்கு வர வழியிலேவந்தது. கண்டியிலேயிருந்த மலையச் சொல்தாது மாரிற் சிலர் இராசாவின் பக்கத்துக்குச் சாய்ந்துவிட்டார்கள். வேறு சிலர் (ரு. பேர்) கொழும்புக்கொளித்து வந்துவிட்டார்கள். மேலும் அங்கே சிறிது நாளிருந்த சொல்தாதுமாரும், கஉ. வெள்ளைக்காரருமாகக் கொழும்புக்கு வர ஆற்றைக் கடந்து மற்றக் கரையில் நின்றார்கள். அங்கே நிற்கிற சமயத்தில் கண்டியிலே பிரங்கிச் சத்தங் கேட்டது.

அதைக் கேட்டு அனெகர் போகத்துணிந்துத் தடைபண்ணப்பட்டார்கள். அந்தப் பிரங்கியென்னவெனில் துன்பக்காரர் சிலரும் இராணுவத்துக்கடுத்த சில உபகரணங்களையிருந்த கோட்டையைச் சூழ்ந்து அதின்மேற் சுட்டசத்தம் அங்கேயிருந்த இங்கிலிசுக்காரரும், கஉ. மலையச் சொல்தாதுமாரும் அவர்களுடன் எதிர்த்தார்கள். தங்கள் வெடிமருந்து முகியுமளவும் எதிர்த்து நின்று பின்பு அந்த மலையர் ஆற்றிலே விழுந்தார்கள். பிரதான இங்கிலிசுச் சேவகனும் அப்படியே குதித்துவிட்டான். மற்ற இங்கிலிசுக்காரருக்கு என்ன சம்பவித்ததென்று தெரியாது. மூன்று பெயர் ஆற்றின் மேல் நீந்தினார்கள், ஒருவன் கொல்லப்பட்டான். மதியந் திரும்பி, உ. மணியளவுக்கும் வெடி கேட்டது. உடனே வெள்ளைக்கொடி இராச மாளிகையின் மேற்றுக்கப்பட்டது. மேசர் டேவியும் ஊற்றுஞ் சேவகரும் திருக்கோண மலைக்குப் போகலாமென்றும் துன்பக்காரர் அங்கேதானிருக்கலாமென்றும் அதிகாரத்திலிருந்தொரு கட்டளை வந்தது. மேலும் துன்பக்காரர் சுகமாகுமளவும் அவர்களுக்கு மருந்து செய்து உதவிபண்ணுவாமென்ற பேச்சுமுண்டாயிருந்தது. டேவியும் பட்டாளமும் வெள்ளிக்கிழமை சாயங்காலம், ரு. மணியிலே புறப்பட்டு அவங்கன் தோட்டையிலே வந்திராதத்தினூர்கள். சனிக்கிழமை ஆற்றின் மேலாக மரங்களைப் போட்டு அவை மேலாய்ப் போகலாமென்று டேவி சொன்னான். அப்போது கண்டியார்வந்து சூழ்ந்து முத்துச்சுவாமியென்பவனைத் தங்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று கேட்டு அவனைப் பிடித்துக் கொண்டு போனார்கள். மேலும் அவர்கள் நாளைக்கு இவ்விடத்துக்கு வெகு தோணிகள் வருகிறபடியால் நீர் இப்படிச் செய்யத் தேவையில்லை. நாளைமட்டும் பொறுத்திருமென்றார்கள்.

மற்ற நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை. அன்றைக்கொரு தோணியும் வரவில்லை. கயிறுக்கட்டிக் கயிறு வழியாய்ப் போவோம் என்று கயிறுக்கட்டிச் சொல்லி மேசர் டேவி சொல்லக் கட்டி முடிந்தது. முடிந்தது முடியமுன்னம் அந்தக் கயிற்றை ஒ

ரு கண்டியான் வெட்டிவிட்டான். உடனே டேவியும் மற்றவர்களும் தங்கள் ஆயுதங்களை விட்டு விட்டுக் கண்டிக்கு வரலாமென்று அதிகாரத்திடத்திலிருந்தொரு கட்டளை வந்தது. அவர்கள் போகையிற் கண்டிக்கும் அவங்கன் தோட்டைக்குமூடாகச் சில மலையர் இருந்தார்கள். அவர்களில் நாலு பெயர் தவிர மற்றெல்லாரும் அந்தப் பக்கத்துக்குச் சேர்ந்தவர்கள். உடனே இவர்களைப் பிடித்து இவ்விரண்டு பெயராய்க் கண்டியார் கையில் ஒப்புவித்தான். அவர்களைக்கொண்டுபோய்ச் சிர சங்காரம்பண்ணிப்போட்டார்கள். பெண்கள் தற்காக்கப்பட்டார்கள். டேவியையும் வேறொரு தலைவனையும் நாலு மலையரையும் அதிகாரத்திடத்துக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போனார்கள்.

[தொடர்ச்சி.]

நாலடியார்.

யாக்கைநிலையாமை.—INSTABILITY OF THE BODY.

அதாவது சரிம நிலைநேன்று சொல்லியது. க. மலையிசைத்தோன்று மதியம்போல் யானைத் தலையிசைக்கொண்ட துடையர் நிலையிசைத்துஞ்சினோன்றேத்துத்தூற்றப்பட்டால்லா லெஞ்சினூர்வவுலகத்தல்.

பதம்.	உரை.
மலை	மலையின்
மீசை	மேலே
தோன்றும்	தோற்றப்படும்
மதியம்	பூண்சந்தான
போல்	போல
யானை	யானையினுடைய
தலை	தலையின்
மீசை	மேலே
கொண்ட	கவியக்கொண்ட
துடையர்	துடையினையுடையவாசர்கள்
நிலம்	பூமியின்
மீசை	மேலே
துஞ்சினூர்	ஐறந்தார்கள்
என்று	என்று
எடுத்து	பிறாலெடுத்து
தூற்றப்பட்டார்	சொல்லப்பட்டார்கள்
அல்லால்	அல்லாமல்
எஞ்சினூர்	(மாணமில்லாமல்) மீஞ்சு தலானவர்கள்
கீவ்வுலகத்து	கீவ்வுலகத்தல்
கீல்	கீல்லை, எ-று.

உ. வாழ்நாட்கலகாய் வயங்கோளி மண்டிலம் வீழ்நாள் படாதி தேழுதலால் வாழ்நாளுலவாமுன் றெப்புவாற்றுமீன்யாருநிலவார் நிலையிசைமேல்.

பதம்.	உரை.
வாழ்நாட்கு	வாழ்நாளுக்கு
அலகாய்	அளவாய்
வயந்து	பாகாச்சுத்தம்
ஒளி	காணங்கவையுடைய
மண்டிலம்	சூரியனுணவன்
வீழ்	கேடும்படியான
நாள்	காலம்
படாதிது	உண்டாகாமல்
எழுதலால்	உதயமாக்கிறபடியால்
வாழ்நாள்	ஆயுளானவை
உலவாமுன்	கேடாமுன்னே
ஒப்புபாவு	தருமத்தை
ஆற்றுமீன்	செய்யுங்கள்
யாரும்	எவர்களுமீ
நிலம்	பூமியின்
மீசைமேல்	மேல்
நிலவார்	ஒளிபெற நிற்கமாட்டார்கள், எ-று.

மீசைமேல் என்பது மீசைச் சொல்.

MORNING STAR.

Jaffna, 27th November, 1845.

WISDOM AND KNOWLEDGE.

[BY ROBERT HALL.]

Of all the gifts which God is wont to dispense to the children of men, the most valuable is wisdom. Without this, the advantages we derive from every other are precarious and transitory, and are often more than overbalanced by the evils which result from their abuses.

Wisdom is to be distinguished from knowledge; to which it bears an affinity, but ought not to be confounded with it. There may be a large compass of knowledge acquired, the fruit of extensive observation and reading, accompanied with a quick perception and a capacious memory, where there is very little wisdom.

Every other quality besides is subordinate and inferior to wisdom, in the same sense as the mason who lays the bricks and stones in a building is inferior to the architect who drew the plan and superintends the work.

Every particular faculty or skill, besides, needs to derive direction from this; they are all quite incapable of directing themselves. The art of navigation, for instance, will teach us to steer a ship across the ocean, but it will never teach us on what occasion it is proper to take a voyage.

In short there is no faculty we can exert, no species of skill we can apply, but requires a superintending hand; but looks up, as it were, to some higher principle, as a maid to her mistress, for direction: and this universal superintendent is wisdom.

"Knowledge and wisdom, far from being one, Have oftimes no connexion. Knowledge dwells In heads replete with thoughts of other men; Wisdom in minds attentive to their own. Knowledge is a rude unprofitable mass; The mere materials with which Wisdom builds; Till smoothed, and squared, and fitted to its place, Does but encumber whom it seems 't enrich. Knowledge is proud that he has learn'd so much, Wisdom is humble that he knows no more."

THE HOLY TUNIC OF TREVES.

In the course of a few months no fewer than one million and a half of pilgrims proceeded to Treves, at the bidding of Bishop Arnoldi, to worship the Tunic. The multitudes on their knees were heard exclaiming, "Holy Coat, to thee I come! Holy Coat to thee I pray! Holy Coat pray for me!"

eral increase of knowledge, the people should be as ready and willing victims of superstition as they were in the days of Luther. We do not wonder that Tetzl was revived in Arnoldi, but that the well-schooled inhabitants of Prussia, who can read and write, and have been taught the great truths of Christianity, should be as ready to run after any delusion, however contemptible, as were the people of the Dutchy three centuries ago, when Prince and people were equally immersed in barbarism and ignorance.

But this fresh experiment on the credulity of the age, has produced a result little expected. It has roused the indignation of a large body of Roman Catholics in Germany to throw off the yoke of Rome, and reproduced the excitement of Luther's reformation. Thus in the divine economy of Providence good is brought out of evil, and events calculated to fill the mind with gloom, become the fertile source of bright anticipations.

Friend of India.

RELIGIOUS REFORMATION IN EUROPE AMONGST THE ROMAN CATHOLICS.

There is now commencing a new Reformation—the Reformation of the nineteenth century. We have seen in the last year, and indeed within the last month, events such as have not taken place for centuries. Many of you know that large congregations are everywhere collecting on the continent. In one large town there are congregations of 12,000 people, who have seceded from the Pope; it is true that their confession of faith is not very perfect, but we may hope, and especially we may pray, that their views may be enlarged, and that they may stand as a true church of Christ.

Observance of the Sabbath at Bombay.—The Bombay magistrates have resolved that the Lord's-day shall no longer be violated in the public works under their control. The numbers voting were,—for the desecration of the Sabbath 20; that it be kept holy, 12. The majority of the opponents were Native gentlemen. One European voted against keeping holy the day set apart of God for the rest of his creatures and the advancement of his glory.

Cholera in Jaffna.—The cholera continues without abatement in the number of cases, among the fishers of Caraoor; and is prevailing to some extent in the Pettah.

Deaths by Lightning.—We understand that a fisherman was killed by lightning near Araly, on the night of Tuesday, the 11th inst.

A man was killed by lightning near the Panditeripo Mission Station on the morning of Thursday, the 13th inst., in the open field, as he was returning from the bazaar. The lightning struck a well sweep 10 or 12 rods from him at the same time. Two lads in the western part of Chavagacherry were struck with lightning, and one was instantly killed; the recovery of the other is thought to be doubtful.

Bite of a Snake.—Mr. Meigs' horse keeper was bitten slightly in the finger by a beaver snake, while cutting grass in his garden on the 13th inst. the finger being immediately corded and the wound sucked; no ill effects followed.—The bite of the beaver snake being almost invariably attended with fatal effects in a very short time, our readers would do well to notice the means by which they seem to have been averted in the above case.

PEA 3,000 YEARS OLD.

Mr. Grimestone, of the Highgate Herbarry, has succeeded in rearing peas from an Egyptian pea found in a vase in a mummy tomb, probably 3,000 years old! He says of it: this pea stems right and left, the mother stems being very strong, so that I should imagine them capable of standing without the use of sticks. This pea is in height about three feet, being fourteen inches from left to right; its tendrils are wiry, and of sufficient strength to keep each other in a standing position when planted in high rows. Its principle in bearing is curious, having its pod only on one side, so that it appears something like a grape-vine in miniature.

Am. Agriculturist.

OVERLAND INTELLIGENCE.

Overland Packets were received in Jaffna on the 22d inst. The news from Europe possesses no great interest.

Mr. O'Connell would appear to be the most important man in Great Britain, just now, if we were to judge of a man's importance by the conspicuousness of his position. He has commenced a series of Monster Repeal meetings, which are attended by vast multitudes of people. At a late meeting in Dublin he detailed his plan of future operations, which consisted in the appointment of repeal wardens in every parish in Ireland, the registration of every repealer, and the election of 70 repeal members of Parliament.

The steam ship Great Britain had sailed from Liverpool to New York on her second voyage across the Atlantic, with about 120 passengers, a heavy mail and a large cargo of goods.

FRANCE.—No events of public importance have occurred in France, since the departure of the previous mail. On the pending quarrel between the United States and Mexico, the French ministerial paper has the following significant remarks: "For the political balance of the world the conquest of Mexico by the U. States may create eventual dangers, which though distant, it will not be superfluous to guard against. Europe therefore watches with care a great empire (Russia) which occupies in the east and in the north, an immense surface, covered with a population of 62,000,000, an amount double that of France and that of Austria, and quadruple that of Prussia, and cannot help being filled with the contemplation of another colossus, which may occupy the whole space of the isthmus of Panama, from the mouths of the St. Lawrence to the Columbian river in the Oregon, thus acquiring the disposal of the most productive cultivable lands and the richest mines of the earth, and extremely redoubtable at sea. Between the aristocracy of Russia on the east, and the democracy of America, thus aggrandized, on the west, Europe may find herself more compressed than she may one day think consistent with her independence and dignity."

SPAIN.—Proposals have been made to unite the young Queen of Spain in marriage with Prince Ferdinand of Saxe Coburg, and the Infanta, her sister, with the Duke de Montpensier, son of Louis Philippe, and as no objection had been offered it was supposed the matter was settled. The Queen is fifteen years old, and her sister thirteen and some months.

GERMANY.—At Posen, on the 21st Nov. the members of the new German Catholic church celebrated divine worship publicly for the first time according to their tenets.—The king of Prussia had commanded the houses of the two reformers Luther and Melancthon, to be purchased by the state and converted into school houses. His Majesty had also ordered the doors of Luther's dwelling which had received much injury from the French when they invaded Germany, to be renewed—a tribute, we suppose, to the popular feeling in favor of the reformers.

ITALY.—Some efforts had been made to raise an insurrection in Italy, but without success. The plans of the conspirators were revealed to the Government which was thus enabled to take effectual means to defeat their object.

TURKEY.—The Turkish Government has at length granted a firman for building a Protestant Church at Jerusalem.

SOUTH AMERICA.—The negotiations of the British and French ministers in the affairs of the River Plate have entirely failed; and the British and French fleets had seized the Buenos Ayrean squadron before Monte Video.

UNITED STATES.—War between the United States and Mexico seemed less probable, as the latter Government were not able to effect the negotiation of the loans voted by congress; and the probability appeared to be that Mexico would do nothing, and would quietly submit to any proposal the United States Government should make in regard to boundaries.—The Anti-rioter outrages in New York had considerably subsided—the state authorities having proceeded with vigour against the offenders, 150 of whom had been lodged in prison.—It is said the emigrants from the more eastern states to the Oregon territory had organised themselves into a separate government totally independent of Congress.

உ-தயதாரகை.

சுயுபாசு (வரு). கார்த்தகை ம-உ-எ தேதி.

பிரசிய தேசம்.

பரிசுத்த அங்கு நமஸ்காம்—பிரிட்ட சீலபல மாசங்களுள் பதினெந்திலக்கத்துக்கத்திமனையாத்திரை காரர் கீரிஸ்துநாதர் பூவுலக்கல்வாழ்ந்த காலத்தணிந்து வந்தானென்ற வொங்கையை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவதற்கு ஆனோல்ட்டி என்ற பேர்கோண்ட ஒரு விசுப்புவுடைய உத்தாப்படி தீரெவிஸ் என்ற வொருகதப்போய் அல்லித்தில் மேற்கரிய அங்குத்தமுன் முளங்காற்படியிட்டு, "பரிசுத்த அங்குயே! உன்னண்டைநான் வருக்கேன். பரிசுத்த அங்குயே! உனக்குநான் பிரார்த்தனைசெய்க்கேன். பரிசுத்த அங்குயே! எனக்காகப் பிரார்த்தனைசெய்," என்றவீவதமாய் அந்தஅங்குயைப்பார்த்துப் பிரார்த்தனைபண்ணினார். மஸ்தருடைய மனதை முடிய அந்தகாப்படலமானதுதலை காட்டாதோடும்படி செய்யப்பட்ட பற்பல கலகஞானங்களில் மகா நுபுணாயிருக்கின்ற ஐரோப்பையாரிமூமனெகர் நாசுத்தலைவெலிக்கும்வீண்பத்தியேன்னும் பாசுத்தாலியூட்டுப் போவதைக் காண்பது நம்பிக்கைக்குத் தூமாயும் ஆச்சரியத்துக்கடமாயும் இருக்கின்றது. ஆனாலும் காவலியீர்ச் சொல்லப்போகல், இந்நியாவிலேதானும் எப்படிப்பட்ட மேனோக்கத்தைபீட்டென்க்கும் இவ்வளவு சனமீழ்ப்பட்டுப் போகக்கானோம். இந்நவாரில் ஞானவாதத்தைக்கோ

